

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. október 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2011. október 24. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. évi április hó 07. napján kihirdetett 6.B.926/2010/17. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. r. és II. r. vádlottak cselekményeit külön-külön
1-1 rb. társtettesként elkövetett rablás büntettének (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pontja),
1-1 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette kísérletének (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pontjának II. fordulata, (4) bekezdés a) pontja),
1-1 rb. társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettének (Btk. 175.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pontja),

IV. r. vádlott cselekményeit
1 rb. bűnsegédként elkövetett rablás büntette kísérleteként (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pontjának II. fordulata, (4) bekezdés a) pontja),
1 rb. egyedi azonosítójel meghamisítása büntettének (Btk. 277/A.§ (1) bekezdés a) pont) minősíti.

I. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott fegyházbüntetésébe az általa helyesen 2010. február 25. napjától az elsőfokú ítélethozatalig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítotttnak.

I. r. és II. r. vádlottak esetében külön-külön 249.000 - 249.000 (Kettőszáznegyvenkilencezer - Kettőszáznegyvenkilencezer) Ft vagyonelkobzást rendel el és mellőzi az egyetemleges kötelezést.

Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala Bj. I. 680/2010. szám alatt kezeli.

1.sz. sértett lakcíme:szám.

2.sz. sértett lakcíme: szám.

A bűnügyi költség kapcsán az egyetemleges kötelezést mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 160.480 (Egyszázhatvanezer-négyszáznyolcvan) Ft, II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 82.480 (Nyolcvankettőezer-négyszáznyolcvan) Ft, IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege 47.000 (Negyvenhétezer) Ft.

Az állam terhén marad 37.800 (Harminchétezer-nyolcszáz) Ft bűnügyi költség.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I. r., II. r. vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

A másodfokú eljárásban 15.000 (Tizenötezer) Ft I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. április hó 7. napján kihirdetett ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntetében, melyből 1 rb. kísérlet (Btk. 321.§ (1) és (4) bekezdés a) pontja), és 1 rb. személyi szabadság megsértésének büntetében, mint társtettet (Btk. 175.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont).

Ezért halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt 2010. február hó 14. napjától.

II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntetében, melyből 1 rb. kísérlet (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pontja) és 1 rb. személyi szabadság megsértésének büntetében, mint társtettet (Btk. 175.§ (1) bekezdés (3) bekezdés a) pontja).

Ezért halmazati büntetésül 8 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt.

I. r. és II. r. vádlottak esetében egyetemlegesen 498.000 Ft vagyonekobzást rendelt el.

IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett rablás büntettségében (Btk. 321.§ (1) bekezdés (4) bekezdés a) pontja) és egyedi azonosító jel meghamisításának büntettségében (Btk. 277/A.§ (1) bekezdés a) pontja).

Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

Elrendelte pártfogó felügyeletét.

Az eljárás során lefoglalt viperát elkobozta, egyéb bűnjelek esetében a lefoglalás megszüntetése mellett jogos tulajdonosoknak történő kiadás felől határozott, illetőleg az értéktelen bűnjeleket megsemmisíteni rendelte.

Kötelezte a vádlottakat részben külön-külön, részben egyetemlegesen az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

III. r. vádlott vonatkozásában az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül I. r., II. r. és IV. r. vádlottak vonatkozásában súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott védője az 1. tényálláspontban szereplő cselekmény vonatkozásában felmentésért, a 2. tényálláspontban szereplő cselekményt érintően eltérő minősítés, illetőleg enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint I. r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

II. r. vádlott védője az 1. tényálláspontbeli cselekmény esetében felmentésért, a 2. tényálláspontbeli cselekmény vonatkozásában eltérő minősítés megállapításáért, illetőleg enyhítésért jelentett be jogorvoslatot. A tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint II. r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

IV. r. vádlott védője a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül a rablás büntette bűncselekmény vádja alóli felmentésért fellebbezett.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta az alábbi pontosításokkal:

Az 1.sz. tényállás tartalma az iratok alapján kiegészítésre szorul:

„Az I. és a II. r. vádlott a sértett által bérelt ház kapubejárati kulcsát is jogtalanul eltulajdonította, amely a rádiótelefonnal együtt csekélyebb - szabálysértési értéket meg nem haladó - értéket képvisel."

Az I-II-IV.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmény minősítése a 2. tényállás tekintetében a következőképpen pontosítandó:

E vádlottak valójában csoportosan és fegyveresen elkövetett rablás büntettét valósították meg (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pont II. fordulat, (4) bekezdés a) pont).

Irányadó a 2/2000.BJE., valamint a Bkv. 61. számú állásfoglalás III. pontja.

A fellebbviteli főügyészség véleménye szerint IV. r. vádlottnak a helyszínen kifejtett pszichikailag támogató és egyben cselekvő közreműködése olyan csoportképző tényező, amely a „csoportosan elkövetett rablás büntette" megállapítására alkalmas. Ez a tény - amellyel a megyei bíróság ítéletének indokolása kiegészítendő - további nyomatékos súlyosító körülmény mindhárom érintett vádlott tekintetében.

Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből a vagyonekrobbzásra vonatkozó rendelkezés tekintetében az „egyetemlegesen" kitétel mellőzendő, egyben az intézkedés megváltoztatása indokolt a következőképpen: „Az I. és II. r. vádlottaknál egyenként 249.000 - 249.000 Ft összegre vagyonekrobbzást rendel el."

E vádlottak felróhatósága és társtettesi minősége egyaránt alátámasztja az intézkedés mértékének megválasztását. A Legfelsőbb Bíróság Bkv. 69. számú állásfoglalásának III. pontja értelmében a megyei bíróság által elrendelt egyetemleges kötelezés alkalmazásának helye nincs.

I. r. vádlott az ítéletábrához 11. sorszám alatt eljuttatott beadványában kifejtette azon álláspontját, hogy az 1. tényálláspont esetében felmentése indokolt mindenképpen, hiszen a sértett előadása alapján nem ők követték el a rablási cselekményt, a sértett hang és alkat alapján egyértelműen azt nyilatkozta a tárgyaláson: nem az I. és a II. r. vádlottak az elkövetők.

Kifejtette azon álláspontját is I. r. vádlott, hogy a helyszínen ujjnyom nem került rögzítésre, a különösen védett tanú vallomása ellentmondásos.

II. r. vádlott az ítéletábrához 6. sorszám alatt eljuttatott beadványában bizonyítási indítványt terjesztett elő az 1. tényálláspontbeli cselekmény vonatkozásában. Jelezte, hogy 2009. december 4-én 22 óra 30 perc körüli időponttól bejelentkezett a ... csárdába, ahol az egész éjszakát töltötte, erre vonatkozóan egy fénymásolt nyilvántartási lapot is csatolt. Indítványt tett a sértett ismételt meghallgatására, a ... csárda recepciójának kihallgatására, illetőleg az akkor barátnője, ... tanú meghallgatására. Kifejtette azon álláspontját, hogy a lefolytatott bizonyítás eredményeként felmentésére kerülhet sor.

Az ügyben megtartott nyilvános ülésen II. r. vádlott védője hatályon kívül helyezés érdekében tartotta fent fellebbezését.

Az ítéletábrá a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett

vádlottak vonatkozásában és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az csupán kisebb részben szorul kiegészítésre, pontosításra az iratok tartalma alapján a Be. 351.§ (2) bekezdés c) pontja értelmében, így a Be. 361.§ (1) bekezdése szerint az ítéletábrának nyilvános ülést kellett tartania az ügyben.

Az 1. tényálláspontban szereplő bűncselekmény elkövetésének ideje 2009. december 4-én 22.30 illetve 24 óra közötti - pontosabban meg nem határozható - időpontra tehető.

Az 1. tényálláspont kiegészítendő továbbá azzal, hogy I. r. és II. r. vádlottak a sértett által bérelt ház kulcsait is jogtalanul eltulajdonították, amely a rádiótelefonnal együtt csekélyebb - szabálysértési értéket meg nem haladó - értéket képviselt.

A 2. tényálláspontnál mellőzendő a 2. bekezdésből az, miszerint IV. r. vádlott társai felszólítására vette le a gépkocsiról a hátsó rendszámtáblát.

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet a Be. 352.§ (1), (3) bekezdéseiből következőleg.

Az első fokon eljáró megyei bíróság igen körültekintően és részletesen foglalkozott a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, meggyőző indokát adta annak, hogy az 1. tényálláspont vonatkozásában I. r. és II. r. vádlottak tagadó vallomását miért vetette el.

A megyei bíróság igen alaposan vizsgálta a különösen védett tanú vallomását, azt egybevetette a sértett előadásával és az ellentmondásokat, melyek nem voltak relevánsak, akként értékelte helyesen, hogy mindezek nem eredményezhetik a különösen védett tanú vallomásának kirekesztését.

Az ügy megítélése szempontjából a különösen védett tanú által szolgáltatott információk más bizonyítékokkal is alátámasztást nyertek, így III. r. vádlott tanúvallomásából, illetve gyanúsított nyilatkozatából is egyértelműen beigazolódott, hogy a helyszínre ő szállította az I. és a II. r. vádlottakat gépkocsival, a helyszíntől pár méterrel arrébb állt meg.

A védett tanú meghallgatása során beszámolt még három bűncselekményről, melyből az egyik jelen eljárás tárgyát képező 2. tényállásban írott cselekmény volt, egyébként ennek elkövetését II. r. vádlott folytatódó kihallgatása alkalmával a nyomozás során 2010. június 2-án teljes egészében elismerte. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy I. r. vádlott e cselekmény vonatkozásában részbeni beismerő vallomást tett.

A különösen védett tanú által említett további bűncselekmények tekintetében is megállapítható, hogy a vádlottakkal szemben büntetőeljárás van folyamatban.

Az elsőfokú bíróság foglalkozott azzal is, miszerint az 1. tényálláspontbeli cselekmény sértettje az elkövetők testalkata alapján fejtette ki azt az álláspontját, hogy nem az érintett vádlottak követték el a sérelmére a bűncselekményt. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ennek is magyarázatát adta, hogy mindennek ellenére miért a különösen védett tanú vallomása tekinthető irányadónak a tényállás megállapításánál.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy ami a testmagasságokat illeti, a 13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalán olvasható, miszerint a sértett az egyik támadót tőle magasabbnak, míg a másikat tőle alacsonyabbnak jelölte meg és ez a magasságbeli különbség az I. és a II. r. vádlott, továbbá a sértett tényleges testmagasságának egybevetéséből egyértelműen igazolható.

Igaz ugyan, hogy a 13. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldalán a sértett kifejtette azt az álláspontját, hogy a hangot sosem felejtene el, amit akkor hallott, mégis nyomozati nyilatkozatában a nyomozati iratok 205. oldalán az eseményt követő rövid időn belül azt állította, hogy talán az alacsonyabb elkövető hangjára emlékszik, de nem ismerné fel.

A cselekmény elkövetési idejére a sértett soha nem nyilatkozott akként, hogy 2009. december 5-ére virradó 0 óra 30 perc körül érte volna őt a támadás.

A kérdéses időpont a helyszíni szemle jegyzőkönyvben olvasható a nyomozati iratok 133. lapszámán, de a nyomozó hatóság nem jelölte meg, hogy az időpontra vonatkozóan pontosan honnan származik az információja.

A nyomozati iratok 127. lapszámán lévő rendőri jelentés 24 óra körüli elkövetési időpontot határoz meg.

Az elsőfokú bíróság III. r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett rablás büntette miatt emelt vád alól felmentette és mivel vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett az ítélet, így rövidített indokolást adott személyét illetően. Nyilvánvalóan felmentő rendelkezése meghozatalánál az elsőfokú bíróság III. r. vádlott tanú, illetőleg nyomozati nyilatkozatát is figyelembe vette, illetőleg tekintettel volt szavahihetőségének megítélésénél a nyomozati iratok 327. lapszámánál található rendőri intézkedés fénymásolati anyagára, továbbá a 364. lapszámon található mobiltelefon feltöltést igazoló számlára.

Miután az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza III. r. vádlott tanú, illetőleg gyanúsított nyilatkozatát így az ítélet tábla szükségesnek véli ehelyütt annak idézését:

„...nál igazoltattak a rendőrök, még a kocsit is megnézték. A ruházatunkat nem nézték át. Meg is büntettek 5.000 Ft-ra, mert a helyzetjelzőm kék volt, nem pedig fehér. Utána jöttünk tovább hazafelé, majd amikor és ... közt jártunk, akkor kérdezte a ... a ...-tól,

„hogy megállunk a csajnál, már régen voltunk”. ...azt mondta, hogy álljanak akkor meg. Beértünk ...-ra, ez kb. 22 óra - 22.30 óra körül lehetett.

Mi a ... úton jöttünk be ...-ra és ők mondták, hogy hová menjek. A ... útról lefordultam a ... utcára, ami egyirányú, és a ... utcát a ... utcával összekötő kis utca után kellett megállnom a ... utcán. A következő kereszteződés már a ... utca, ami kb. 100-150 méterre van attól a helytől, ahol megálltam. Itt a ... és ... kiszállt az autóból, az autótól hátrafelé indultak, majd a bekötő úton a ... utca irányába mentek el. Én ott vártam rájuk. Én addig a telefonommal szórakoztam, zenét hallgattam, kb. 20-25 perc telt el, amikor arra lettem figyelmes, hogy nyílik a kocsi ajtaja. A ... és a ... szálltak be, mondták, hogy mehetünk. Én ekkor kérdeztem, hogy kurni voltatok, mondták, hogy igen, de mást nem mondtak. ... mondta azután, hogy vigyem haza. Én a .. utcáról balra fordultam a ... útra, majd itt pirosat kaptam a kereszteződésben. Innen ismét balra fordultam, rá a ... utcára, majd a körúton végigmentünk a ... lakásához. ... itt kiszállt, elkészönt és otthagytott minket. ...-nak ezután én mondtam, hogy megyek haza kajázni, de a ... kérdezte, benézünk-e a ...-be, ami a ... utcán van. Én nem terveztem, de mindegy volt, de én még előtte kajázni akartam, ezért mondtam a ...-nak. Ő ekkor mondta, hogy akkor őt is dobjam haza és majd vegyem fel.

Én haza is mentem, ettem, lecseréltem a kocsit és az ... forgalmi rendszámú ...-t vettem magamhoz, ami szintén az édesanyám nevéen van, de én használom, ezzel mentem el ...ért, felvettem majd elmentünk a ...-be. Ott kiszálltunk, ... bement a szórakozóhelyre, hogy megnézzé a volt barátnőjét, ...-t. Én már be sem mentem, mert összefutottam-el a parkolóban és mivel ő tankolni indult, mondtam, hogy én is megyek, mert nekem is kell tankolni. Mivel rossz volt az önindítóm, megbeszéltük ...-val, hogy vár rám a kúton, mert ha nem indul a kocsim be kell húzni. El is mentünk a Agip kútra, ami a ... utcán van. ... ért oda hamarabb én utána. Én kb. 2000 Ft-ért tankoltam, de a pontos összegre nem emlékszem.

Ott még a kúton a telefonomat is feltöltöttem 1500 Ft-tal.

Utána kijöttem és indultam vissza a ...hez. A ... parkolójában felhívtam a ...-t, hogy itt vagyok menjünk haza. Ő ki is jött, beszállt hozzám, innen még elmentünk azért ...-ra a ... presszóba, ami azt hiszem a ... közben van. Oda sem mentem már be, mert itt ismét a ...-val beszélgettem a parkolóban, a ... talán bement és vett egy sört. Utána a ... mondta nekem, hogy visszamenne a barátnőjéért és hozzuk már el, de én mondtam neki, hogy nem megyek sehová, mert nem jó az autó. Én innen haza is mentem és talán a ... vitte el ...-t. Mint már mondtam én hazamentem mert reggel nekem menni kellett dolgozni az ... cukrászdába, mert ott voltam sofőr. Kb. hajnal 02 körül értem haza." (nyomozati irat 333. oldaltól 335. oldalig - 2010. május 10.)

III. r. vádlott legelső gyanúsítotti meghallgatása alkalmával akként nyilatkozott, hogy a 2010. május 10-én tett vallomását fenntartja. (nyomozati irat 755. lapszáma)

A rendelkezésre álló intézkedés leírásból a nyomozati irat 327. lapszámánál megállapítható, miszerint a III. r. vádlottal szemben és utasaival szemben igazoltatásra került sor 2009. december 4-én 21 óra 10 perckor ...-nál.

A nyomozati irat 364. oldalán található számla igazolja, hogy 2009. december 4-én 23 óra 53 perckor az Agip töltőállomáson ... alatt 1500 Ft összeget töltött fel telefonjára a III. r. vádlott.

Az 1. tényálláspontbeli sértett a nyomozás során pontos elkövetési időpontot nem tudott megjelölni, de az ügyben megtartott tárgyaláson a 13. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. és 11. oldalainak tanúsága szerint az időpontot hamarabbra tette, mint éjfél.

Az összes időpont egybevetése alapján tehát az elkövetési idő 2009. december 4-én 22 óra 30 perctől 24 óráig terjedő időszak közötti - pontosabban meg nem határozható - időpontra tehető.

Nyilvánvalóan elkövetési időpont meghatározásánál nem vehető figyelembe a rendőrhatalóság által helyszíni szemle jegyzőkönyvben feltüntetett és minden tényadatot nélkülöző időpont.

Az eljárás során a sértett többször is utalást tett arra, hogy zárat kellett cserélnie, illetőleg a kulcsai nem voltak meg. Erre tekintettel is vált szükségessé az 1. tényálláspontbeli cselekmény pontosítása.

A 2. tényállásban szereplő történetéből azért kellett mellőzni azt, miszerint a IV. r. vádlott társai felszólítására vette volna le a gépkocsiról a hátsó rendszámot, mivel ilyen a vádban nem szerepel és az ügyben eljáró ügyész perbeszédében sem módosította a vádirati tényállást. (16.sz. jegyzőkönyv 3. oldal)

Az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő történetrész egyéb iránt vádon túlterjeszkedést jelent és egyúttal felbujtói magatartás problematikáját is felvethette volna.

A 2. tényálláspontbeli cselekmény kapcsán is kitér arra az ítéletábra, hogy a bizonyítékok értékelése során az első fokon eljáró megyei bíróság igen körültekintően járt el, részletes indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el a tényállás megállapításánál és mely bizonyítékokat miért vetett el.

Részletesen megindokolta azt is, hogy IV. r. vádlottnak az elkövetés körülményeiből tudnia kellett, miszerint rablási cselekményhez nyújt segítséget.

Az irányadó tényálláspontok kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, cselekményeiknek jogi minősítése túlnyomó részt helyes.

Osztotta azonban az ítéletábra a fellebbezési főügyész azon álláspontját, hogy a 2. tényálláspont tekintetében a minősítésnél a csoportosan történő elkövetés is figyelembe veendő. A IV. r. vádlottnak a helyszínen kifejtett pszichikailag támogató és egyben cselekvő közreműködése olyan csoportképző tényező, amely a „csoportosan elkövetett rablás büntette” megállapítására alkalmas.

Mindezért a 2. tényálláspontbeli cselekmény minősítése I. r., II. r. vádlottaknál helyesen 1-1 rb. társtettesként csoportosan, fegyveresen elkövetett rablás bűntettének kísérlete (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pontjának II. fordulata, (4) bekezdés a) pontja, 20.§ (3) bekezdés, illetőleg 16.§), IV. r. vádlottnál 1 rb. bűnsegédként csoportosan, fegyveresen elkövetett rablás bűntettének kísérlete (Btk. 321.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pontjának II. fordulata, (4) bekezdés a) pontja, 21.§ (2) bekezdése és 16.§).

Az elsőfokú bíróság IV. r. vádlott esetében ítéletének rendelkező részéből a rablási cselekménynél a kísérletre történő utalást is elmulasztotta feltüntetni.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem teljes körűen számba vette, a 2. tényálláspontbeli cselekmény minősítésének pontosítására figyelemmel szükséges a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében nyomatékos súlyosító körülményként megjelölni a csoportos elkövetést.

Az enyhítő és a súlyosító körülmények egybevetésével a megyei bíróság a büntetési nemeket és mértékeket helyesen választotta meg a Btk. 37.§-ában írt büntetési célok elérésére figyelemmel, tekintettel a Btk. 83.§-ban rögzített büntetéskiszabási elvekre is.

A jogi indokolás 15. oldalán a 4. bekezdés azonban akként helytálló, hogy a fegyházbüntetés kiszabására az I. és a II. r. vádlottakkal szemben a Btk. 42.§ (2) bekezdés b/2. pontja alapján került sor. Nyilván leírási hiba folytán jelölte azt meg az elsőfokú bíróság, hogy az idézett törvényhely alapján méltatlanok az érintettek a közügyek gyakorlásában való részvételre.

IV. r. vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként veendő figyelembe rablási cselekményének kísérleti szakban maradása, illetőleg a ténybeli elismerés.

A rablási cselekmény vonatkozásában a IV. r. vádlottnál a bűnsegédi minőség, illetőleg a kísérleti szakban maradás, továbbá ténybeli elismerés nagyobb nyomatékkal vehetőek figyelembe, ezért helyesen helyezkedett arra az álláspontra a megyei bíróság, hogy a Btk. 87.§-a - az enyhítő rendelkezés alkalmazható -, így a Btk. 87.§ (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával ezen vádlott büntetését törvényesen határozta meg 2 év börtönben, és az adott büntetés próbaidőre történő felfüggesztése nem kifogásolható.

I. r. vádlott őrizetbe vételének időpontja a nyomozati irat 701. lapszámának tanúsága szerint 2010. február 25-e volt, így ennek megfelelően a beszámítást korrigálnia kellett az ítéletáblának.

Osztotta az ítéletábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját is, miszerint a Legfelsőbb Bíróság BKv. 69. sz. állásfoglalásának III. pontja értelmében vagyonelkobzás alkalmazása esetén egyetemleges kötelezésnek nincs helye.

Mindezért I. r. és II. r. vádlottak esetében külön-külön 249.000 - 249.000 Ft vagyonelkobzást rendelt el és mellőzte az egyetemleges kötelezést.

A bűnjeleknél a 11/2003.(V.8.) IM-BM-PM. rendelet rendelkezéseinek megfelelően a megyei bíróság gazdasági hivatalánál tárolt bűnjelek nyilvántartási száma feltüntetendő (5.§ (1) bekezdés és (6) bekezdés, 19.§ (1) bekezdés).

Mivel az első fokon eljáró bíróság a bűnjelek tárolási helyét és bírósági nyilvántartási számát elmulasztotta feltüntetni ezt az ítéletábra pótolta.

A kiadni rendelt bűnjelek vonatkozásában a sértettek lakcíme is feltüntetendő, hiszen a gazdasági hivatal csak így tudja fogatosítani az egyes érintett kiadásokat.

A Be. 338.§ (3) bekezdése rögzíti, hogy a bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére. Ha a bűnügyi költség, illetve annak meghatározott része a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem különíthető el, a bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség viselésére.

Fenti rendelkezésből következőleg az egyetemleges kötelezés kisegítő szabály.

Az iratokból megállapíthatóan az I. és a II. r. vádlottakat közösen terhelő bűnügyi költség összege helyesen 64.960 Ft, mely megosztható volt és ennek megfelelően kellett I. r. vádlottat és II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét megemlíteni.

Az I-II., IV. r. vádlottakat közösen terhelő bűnügyi költség összege helyesen 178.800 Ft lett volna, azonban ebből levonandó a 37.800 Ft műszaki szakértői díj, mely szükségtelenül merült fel és a fennmaradó költség megosztható a három vádlott között, így az I. r., a II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege további 47.000 Ft-tal emelendő meg, míg a IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 47.000 Ft.

A bűnügyi költség kapcsán az egyetemleges kötelezést az összes vádlottra vonatkozóan mellőzni kellett.

A 2. tényállásbeli autóban keletkezett kár meghatározása érdekében felmerült költség szükségtelen bűnügyi költség, így az az állam terhén marad (Be.338.§ (2) bekezdés, 339. § (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében.

I. r. vádlott és II. r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítása felől a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján döntött.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és 338.§ (1), (3) bekezdésén alapszik.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítás anyagává tette és a III. r. vádlott felmentésekor nyilván figyelembe vette nyomozati tanú és gyanúsított nyilatkozatait.

Ennek részletes okfejtését azonban azért nem tette meg, mert esetében rövidített indokolást adott.

III. r. vádlott nyomozati tanúvallomásából - melyet első gyanúsított meghallgatásakor fenntartott - látható, hogy kb. 22.30-tól éjfél után rövid ideig együtt volt 2009. december 4-én II. r. vádlottal, így II. r. vádlott azon állításának leellenőrzése, miszerint 2009. december 4-én kb. 22.30-tól végig a ... Csárdában tartózkodott volna, indokolatlanná vált. Mindezért a II. r. vádlott bizonyítási indítványát a Debreceni Ítéltábla elutasította.

Debrecen, 2011. október 24.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 6.B.926/2010/17. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával a fellebbezéssel érintett I. r., II. r. és IV. r. vádlottakra jogerős és végrehajtható, IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének kivételével.

Debrecen, 2011. október 24.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke